

Fejes Pál (Szeged):
A legrégebbi őstörténet kutatása
a „szólétra-elv” módszerével

A „szólétra-elv”: a fordítás általánosítása¹⁴

Már nem emlékszem, hogy kb. 10 évvel ezelőtt mi indított arra, hogy a legkülönbélebb nyelvek szavait bonckés alá vessem. Talán a Phaistosi korong elképesztően ostoba fordításai, vagy az ugariti eposzokban talált nevek és fogalmak összecsengése térben távoli népek szavaival, esetleg a helynevek, melyek makacsul ismétlődnek az irdatlan távolságok ellenére (és akkor Vámos-Tóth Bátor „TAMANA” helyneveiről még nem volt tudomásom), stb, stb. Tudom, hogy nagyon sok időm ment el hiábavaló próbálkozásokkal, bár kezdettől fogva sejtettem, hogy a modern szavak valamennyi nyelvben eredetileg rövid etimonokból álló mondatok voltak. Ezeket a sztereotíp szerkezeteket elől, vagy hátul egy-egy gyökkel megtoldották, vagy megrövidítették; így születtek a különféle nyelvekben a hasonló szerkezetű szavak, melyek valamit megőriztek ugyan az ősi mondat értelméből, de ez a felvett jelentés nagyon áttételesen érvényesül és a történelmi indíték ismerete hiányában az esetek többségében rendkívül nehéz kiderítem, miért következik az ősi mondat mondandójából, a primer jelentésből, a szó mai modern jelentése?

Ez a keserves elemző munka több év alatt mégis konvergensenk bizonyult és lehetővé tette néhány szabályszerűség kimondását, melyet röviden el kell mondjak, ellenkező esetben előadásomból egy szó sem lesz érthető.

i). Az első felismerés abban összegezhető, hogy rendkívül ősi időkben (kb. 40.000 évvel ezelőtt) **létezett egy közös ősnyelv**. A gondolat nem eredeti, hiszen az u.n. "nosztratikus" nyelvfejlődési elmélet felállítói is ezt állítják. Én ehhez annyit tudok hozzátenni, hogy a közös ősnyelv mögött közös őshaza (és -történelem) húzódik meg, melynek helyét É.-India DEL.HI körzetében (pontosabban: attól kb. 80 km-re északra, a ma "CHĀN.DŪ.HORĪ"-nak nevezett tó, az ősi HŪ.DŪ szomszédságában) vélem megtalálni. Kr.e. kb. 48.000 táján itt telepedett le a WÜRМ II. eljegesedés kiváltotta éhínség elől Kína területéről menekülő "homo sapiens".

Az ősi krónikák már a kezdeti időkben is több elvándorlásról tájékoztatnak. Az emberiség történelme szempontjából ezek közül kiemelkedően fontos volt a 100.000 fölötti létszámot menekülésre készítő és kb. Kr.e. 44.500-ra datálható EEŠŠ.HĀ népvándorlás.

Az EEŠŠ.HĀ HU(N) szó; jelentése: "hó". Ennek a történelmi eseménynek **magyar vonatkozása** is van, u.i. az ősi görög hagyományok szerint¹ az EEŠŠĀ atyja mókóq, értsd: MĀG.GĀR volt. A sokak számára meghökkentő, sőt elfogadhatatlan történelmi idő helyességét több forrásból is bizonyítani lehet; ezek közül egyet említek: az EEŠŠĀ déli irányú menekülői eljutottak Dél-Indiába HĀDEEŠŠ.HĀN.HĀL.LŪR > [HIND] ADICHANALLUR központtal, majd a szigetről-szigetre ugrás technikájával Észak-Ausztráliába is. Az ABORIGINES "GĀGŪDJŪ" törzs egyik őregje az ausztráliai letelepedés idejét Kr.e. 41.000-re teszi.² Ősi istenüket ma is nagy tisztelet övezi; "ĀLMUŪ"-nak hívják.

Az EEŠŠĀ elvándorló az ott, akkor beszélt nyelvet, akkori hitvilágukat és élettapasztalataikat vitték magukkal, azon túl, ami családjuk és saját életük fenntartásához nélkülözhetetlen volt.

Egymással rövid, néhány szótagból álló szavakkal (etimonokkal) tartották a kapcsolatot. Ezekből idővel "mondat-sztereotípiák" alakultak ki, melyekben a szógyökök helye "megmerevedett". Ezeket - több kevesebb sérülés után - ma, mint modern szavakat ismerjük.

Vannak olyan vélemények (lásd pl. ³), hogy ezek a struktúrák nagyon rövid életűek: kialakulnak és néhány ezer év után elenyésznek. **Ez az állítás hamis!** Több ezer szót gyűjtöttem össze és elemeztem; az ősi sztereotíp szószervezetek elképesztő túlélést mutatnak, valószínűleg azért, mert szakrális jelentés húzódott meg mögöttük.

¹⁴ Honfoglalásunk és előzményei. Keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében. A Negyedik Magyar Őstörténeti Találkozó és Ötödik Magyar Történelmi Iskola előadási és iratai Tapolca 1996. ZMTE, Budapest-Zürich, 1997. pp.37-41. <https://mek.oszk.hu/06500/06503/06503.pdf>.

A Vámos-Tóth Bátor által összegyűjtött "TAMANA" helynevek elterjedése bizonyító erejű annak kimondásában, hogy a Föld "akkor" lakható területeit gyakorlatilag az EĚŠ.HĀ menekülői és későbbi leszármazottjai népesítették be. (A "gyakorlatilag" szó magyarázatát elhagyom). A letelepedés helyén (miután a kapcsolat az őshazával többnyire végérvényesen megszakadt) a nyelv önállóan fejlődött tovább: új fogalmak alakultak ki, de ennek nyomán elkezdődött a nyelvi divergencia, amely ma is tart. Ennek ellenére az azonos szerkezetű (de esetenként eltérő jelentésű) homonimák, ill. az eltérő szerkezetű (de azonos jelentésű) szinonimák egymással nagyon közeli rokonságban vannak.

Gyanítható, hogy az ősi "mondat-sztereotípiák" egyes ősi etimonjainak "lefordítása", más szógyökökkel való helyettesítése egyszerűsítés, vagy más okok miatt már az ősi időkből megtörtént. Ennek folyamánként a ma beszélt nyelvekben viszonylag sok olyan szót találunk, melyek egyetlen, vagy kevés számú azonos jelentésű szógyökben különböznek egymástól.

Egyetlen rövid példát hadd mutassak be. Említettem, hogy az ősi haza központját egy tó, az ősi HŪ.DŪ = "HÖ.TÖ" képezte. A tó jelentősége rendkívüli, amit bizonyít, hogy a földkerekség számos tavának neve ebből a tónévből eredezik. Gyanítható, hogy az azték MONTEZUMA TENOCHTITLAN-jának elrendezése, a mesterséges tó szigetére épített város ősi emlék, ugyanis számos jel arra vall, hogy a "HÖ.TÖ" is mesterséges tó volt, benne a tihanyihoz hasonló félszigettel, melyre a legelsőbb várost telepítették (v.ö. a Marsigli-féle hagyatékban talált székely rovásboton olvasható: "Zsinboneusok-városa" fogalommal).

Kisásziában és Afrikában a HŪ.DŪ helyett ékírásos szövegekben, törzsnévként (lásd Ruandát) a HŪ.TŪ (D > T szabályos hangváltozás) szerkezetet találjuk. A "hó" megjelölésére Indiában a "BĀLĀ" szó alakult ki; a HŪ.DŪ-ból BĀLĀ.DŪ > BĀLĀ.TÖ vált, melyet a HON szóval megtoldva: BĀLĀ.TÖ.HON > BALATON szavunk fejlődött ki (a szó AVAR eredetű). Ugaritban (és talán az ősi hazában is) a HŪ.DŪ nem a HUN, hanem a HUM gyökkel egészült ki: HŪ.DŪ.HUM > [UG]·UDUM. A rövidült: TÖ.HON-t a DON folyó nevében, a DŪ.HUN.HA > DUNA folyónk nevében láthatjuk megörökítve.

Ezzel a sor még nem merült ki: a [HUN] MAH.HĀN.EE jelentése is "hó". A MAH.HĀN.EE.TÖ.HON > "MANETON" egyiptomi név; SZÉT egyik tudós papját hívták így; PTOLEMAEUS PHILADELPHUS (Kr.e. kb. 309 tája) korában élt és azzal tette magát halhatatlanná, hogy "Aiguptiaka" c. munkájával sikerült a feje tetejére állítani az egyiptomi történelem kronológiáját.

Az amerikai APACHI indiánoknál MAH.HĀN.EE.TÖ.HŪ > "MANITOU" istennévvé értékelődött fel. Ebben a fogalomban 5 elemi etimon található; véletlenszerű létrejöttének valószínűsége zérus, így bizonyossággal állítható, hogy az APACHI indiánok ősei észak-indiából vándoroltak be Amerika területére.

NEPĀL fővárosának: EEG.HĀ.DEE.MAH.HĀNEE.DŪ > KĀTMĀN.DŪ nevében is a "MĀN(I).DŪ" szerkezetet találjuk, ékesszólo bizonyítékeként a közös eredetnek, hiszen ezeket a fogalmakat az őshaza elhagyása után egyetlen népnek sem volt módja valamilyen "nemzetközi fórumon" egyeztetni.

ii). A második felismerés szükségszerű folyamánya az előbb elmondottaknak, amely abban összegezhető, hogy a modern szó rekonstruált, helyreállított alakjának egy-egy szógyöke helyettesíthető egy rokon nyelv azonos jelentésű szógyökével/szógyökeivel, anélkül, hogy az ősi "mondat-sztereotípiá" lényegi mondanivalója megváltoznék. Ez a helyettesítés mindaddig ismételtető, amíg el nem jutunk egy olyan alakig, melynek jelentését már megértjük.

A módszert amerikai matematikusok alkalmazták először nyelvi játékok céljára, és "szólétra-elvnek" ("word-ladder principle") nevezték el. Az eljárás a közönséges értelemben vett fordítás általánosítása, amikor is nem kötjük ki, hogy a szóhelyettesítésben csak két nyelv érintett. Rendkívüli egyszerűsítést jelent, hogy az ősi (tegyük hozzá: HU(N)) nyelv izoláló típusú volt, amely hosszú ideig nem ismerte a nyelvtant: nem létezett sem főnév-, sem igeragozás; a melléknéveket nem fokozták; a szórenddel fölöttébb nagvonalúan bántak, azt kizárólag szakrális szempontok szabályozták (így pl. teljességgel értelmetlen "előrehozott", vagy "hátravetett" jelzős szerkezetről beszélni, miként a nyelvi rokonság kritériumaként a finn-ugor nyelvészet által kiszabott több, mint 50 nyelvtani feltételnek sincs semmi értelme!). Mindebből következik, hogy a "szólétra-elv" alapján készített fordítás - akárhány nyelvet használunk is fel annak elkészítésére - "tükörfordítás" lehet, amíg a nyelvben meg nem jelenik a "nyelvtan".

A "nyelvtan" kibontakozása helytől függően óriási időeltéréssel következett be. O. Masson cyprius⁴ glosszáriumában a 324.-325. old.-on található egy JASTRIKA-ból származó, balról jobbra futó szakrális szöveg, amelyet fordított irányban(!) transzliteráltak. Ez a "nagyon ősi" szöveg HU(N) nyelvű ugyan, de magyar mondatokat is fel lehet benne ismerni; pl. "LOPI IVE MI" = "lopja bárányunkat". Ebben a szövegben már van nyelvtan. Kr.e. 10.000 táján Indiában már a verselés szabályairól vitakoztak. Egy kb. Kr.e. 1700 tájáról származó KILIKIA-i (Kisázsia) hettita hierogliph szövegben (melyet én fordítottam le) nyoma sincs a nyelvtannak, miként a jón görög betűkkel írt, HU(N) nyelvű PRAISOS-i (Kréta) krónika szövegében sem, amely Kr.e. 400 tájáról származik.⁵

A "szólétra-elv" gyakorlati felhasználása föltételezi:

- az ősi szöveg szavainak rekonstrukcióját: a hiányzó magánhangzók pótlását; (ha szükséges) a módosult mássalhangzók ősi alakjának visszaállítását; az "elkopott" kettős mássalhangzók helyreállítását;
- a szöveg etimonjainak elkülönítését ("vágás"), ami egyértelműen nem mindig hajtható végre;
- az etimonok lefordítását valamilyen érthető nyelvre, gondoskodva a szógyökök illeszkedéséről(!);

- az ősi szöveg szavainak rekonstrukcióját: a hiányzó magánhangzók pótlását; (ha szükséges) a módosult mássalhangzók ősi alakjának visszaállítását; az "elkopott" kettős mássalhangzók helyreállítását;
- a szöveg etimonjainak elkülönítését ("vágás"), ami egyértelműen nem mindig hajtható végre;
- az etimonok lefordítását valamilyen érthető nyelvre, gondoskodva a szógyökök illeszkedéséről(!);

Az elmondottakból következik, hogy unikális fordítás a "szólétra-elv" alapján **nem** készíthető. Számos fordítás adódik aszerint, hogy a szöveget hogyan "vágjuk" és az egyes ősi etimonok jelentését melyik nyelv szinonimájával helyettesítjük. Több ezer ősi szó szerkezetet elemezve végig, azt tapasztaltam, hogy az alternatív fordítások lényegi mondanivalója nem változik meg.

iii.) A szófejtésnél érvényesülő harmadik szabály a "szavak összecsengésének elve", az angol "acrophonic principle", pontosabban annak szigorú érvényre jutása. Egyszerű dologról van szó és ennek ellenére valószínűleg ezt a legnehezebb megérteni.

Az elv lényege az ősi "szakrális fogalom" ⇔ "közszó" kapcsolat; annak tisztázására, hogy a közszó mit őrzött meg az ősi szakrális fogalomból; annak eldöntése, vajon a szógyökök egy adott sorrendű halmazán a modern közszót, mint jelentést kell-e érteni, vagy vissza kell térni az ősi szakrális jelentéshez?

Megkísérlem ezt is egy példán bemutatni és ez egyben az első példa lesz a "szólétra-elv" alkalmazására is.

Az ausztráliai GĀGŪDJŪ törzsnek van krokodil-istene: "GINGA", "aki" akkor kapta a hátára a dudorokat, amikor az EESSĀ idején a tűz az ősházában, "MARRAWUTI"-ban megperzselte. Ez a "MARRAWUTI" a mi ősházánk is, ezzel az ősi szerkezettel:

↓ MĀ.HĀ.HĀR.ĪRĀ.BĀ.BŪ.DEE
M Ā R R Ā W Ū T Ī (B.B > W; EE > Ī)

Aláhúztam a szerkezetben az [ENG] ABODE, [MAGY] ABODI szót, u.i. "akkor" ez a szó jelentette azt, hogy "szállás". Egyértelműen Indiáról van szó. A lényeg az, hogy ismerték a krokodilokat, talán az ALLIGĀTOR-okat is. Nekünk az egyszerűbb szó szerkezet miatt ez utóbbiakra van szükségünk. A szakrális fogalom ⇔ közszó kapcsolat a jelen esetben ez:

HAL.HĀL.EEG.HĀDŪR ⇔ ALLIGĀTOR (EE > Ī; HŪ > HŌ)
szakrális fogalom közszó

Az "alligátor" egy gyilkos, ragadozó hullónek a neve. Ez lett a szakrális fogalomból. De miről volt szó eredetileg? Szerencsére az alligátor szó oly egyszerű szerkezetű, hogy az eredeti etimonok félreérthetetlenül látszanak, így könnyen meg lehet állapítani a fogalom ősi, primer jelentését is.

Az ősi "EEG" etimonnak sok jelentése volt: "egy", "Isten", "ég", (azaz "menny"), "ég(ni)", később: "hegy", de volt "HĀZ" jelentése is.

Az ősi "HĀD" gyökről egy "HĀ" ("parancs" jelentésű) etimont le lehet választani, így: HĀD = HĀ.HAD. Nézzük meg mi lesz ennek a következménye:

↓ HAL.HĀL.EEG.HĀD.ŪR
HĀZĀ.HADŪR
↓ HALĀL.HĀZĀ.HADŪR(nak a)

Ez a "HĀDŪR" azonos az egyiptomi "gonosz HĀTŌR"-ral, aki kis híján elpusztította az emberiséget. (A részletekről lásd ⁶, 46. old.-t). Ebben egy csellel sikerült HĀTŌR-t megakadályozni. Emlékszem rá, egy fél napot dolgoztam azon, hogy megtudjam, mi volt ez a "csele"? Megtudtam: a "fejvesztett menekülés", az "ĀMŌK (futás)".

Az "alligátor" fogalom ősi megalkotója egyenlőségjelet tett az ősházát tűzzel felperzselő és népét dárdával öldöklő HĀRĀPPĀ-i HĀDŪR, név szerint "KERET" (lásd ⁷, 69. old.) és a gyilkos alligátorok közé.

Az "acrophonic principle" egyfajta "tudathasadást" igényel az epigráfiával foglalkozótól: látnia kell a közszót, de azt is sejténie kell, hogy mi volt az ősi szerkezet és abból milyen szakrális jelentés következett. Ez a "sejtés" megtaníthatatlan, évek elemző munkája alakítja ki, csaknem 100%-os biztonsággal.

A sikeres szófejtéshez mindez kevés, amit az elfecsérelt több ezer óra és az elhasznált óriási papírmennyiség bizonyít. Azonban ez sem adhat felmentést az esetleges tévedés alól. **Ma már biztos vagyok abban**, hogy az előzőekben vázolt módszer szinte az egyetlen módja annak, hogy az óriási HU(N) nyelvű epigráfiai hagyatékot Perutól Krétán át MŌĀB-ig megszólaltassuk és ezzel az őstörténelem olyan részleteire derüljön fény, amely kiesett az emberiség tudatából.

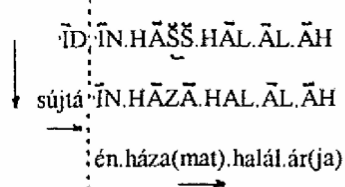
Még egy példát szeretnék bemutatni a "szólétra-elv" gyakorlati alkalmazására, ami már valóban elvezet az őstörténelem "sűrűjébe".

A. J. Evans: "Scripta Minoa"-ját⁸ böngésztem, amikor az 5. oldalon a következő fogalommal találkoztam:

HADJÁRAT MEKTOUBAT

Az első szó nyilvánvalóan a [MAGY] "hadjárat", a második azonban egy értelmetlen fogalom. Átgrottam volna a témát, ha Evans nem jelezte volna, hogy ez a furcsa "hadjárat" az északnyugat-afrikai ʾIDĪN. SĀLĀH-val áll kapcsolatban. Mivel nem mindennapi dolog ennyire egyértelműen magyar szóval találkozni Északnyugat-Afrikában, elhatároztam, kiderítem mi lehet az értelme a második: "MEKTOUBAT" szónak.

Részletes kéziratom tanúsítja, hogy ez a feladat nem volt egyszerű és a téma szép lassan "tengeri kígyóvá" nőtte ki magát. Rövidre fogva a lényeg az, hogy ʾIDĪN. (HĀ). ŠŠ.HĀL.L.ĀH a dél-algériai TĀŠŠĪ.LĪ-fennsík lábánál fekszik; M.G.B.M. Flamand francia epigráfus a település közelében sziklafeliratokat talált. Ezzel van összefüggésben a "MEKTOUBAT" szó. A téma érdekességét a [MAGY] "hadjárat" szó és az adja, hogy a település neve egy óriási ár pusztításáról tanúskodik; nézzük csak:

Az "ʾID" az [ENG] HIT = "sujtani" őse; nyelvi sztereotípiá. A HĀŠŠ (v.ő. [GER] HASS) valójában "bosszú", tehát a szöveg: "sújt(ott)engem. (a) bosszú.halál(os).ár(ja)"-ként is értelmezhető, miután a [SUM] ĀH ugyancsak sztereotíp módon a "vízár" megjelölésére szolgált.

Globális pusztítást "vízár" az elmúlt kb. 50.000 évben kétszer okozott: Kr.e. kb. 32.000-ben a MĀ.HĀLĀL.ĒL-özönvíz sújtotta az emberiséget; majd valamikor Kr.e. 9600-7000 között ez a pusztítás még egyszer megismétlődött. (Ezzel a második özönvízzel a Tollmann házaspár, Alexander és Edith foglalkozik részletesen: "Und die Sintflut gab es doch" c. könyvében⁹). Azt gyanítottam, hogy a "MEKTOUBAT" szó a vízárral van kapcsolatban. Több hónapos "hétvégi" munkával négy-öt, egymástól független elemzést készítettem el, melyek közül az elsőt részletezés nélkül mutatom be. A "hadjárat.MEKTOUBAT" egyik jelentése ez:

"HĀZ(át).HĀG.GĀR.EEN.Ī.(népnek).sujt(á).ár(ja a).bosszú(nak).veri.népé(t).MĀG.GĀR(t)".

Ez a "HĀG.GĀR.EEN.Ī" (= "HĀG.GĀR őre") fogalom a mi magyar népünknek a népeve volt még a St. Gallen-i kalandozások (Kr.u. 926) idejében is, amint az J. DUFT és T. M. SIPOS: "Die Ungarn in Sankt Gallen" c. könyvéből kiderül (lásd¹⁰). Ez a felismerés volt a "tengeri kígyó" farka. Később sikerült ősi görög hagyományok nyomára bukkanni Ovidiusnál¹¹ és a "székefy" Diodorus Siculus-nál¹², melyekből sikerült meg tudni, hogy a MĀ.HĀLĀL.ĒL-özönvíz idejéig, Kr.e. kb. 32.000-ig létezett egy HĀT.TĪ birodalom, amely kb. India nyugati vidékétől az Atlanti-Óceánig terjedt; MĀG.GĀRĪĀ-nak, azaz "Magyaria"-nak hívták. Közponja a már akkor tengeri hatalom: a "MINOS-i KRETA" lehetett, gyanúm szerint. Ebből nagyon sok minden következik, egyebek között az a több helyen is, a sejtés szintjén megfogalmazott állítás, hogy: "nagy volt hajdan a magyar". Sajnos az is igaz, hogy a történelmi nagyság egyszer elmúlik és soha (!) sem tér vissza.

De nézzük meg, mit árul el a "szólétra-elv" szerint készített második elemzés?

Egyszerűsítendő az elemzés technikáját, előljáróban néhány bevezető mondat.

Az ősi nyelvben az "E" hang kettős volt: "EH.HE" (nem bizonyítom). A [GER] EHE = "házasság", azaz az önmagában álló "EH.HE"-nek (nagy valószínűséggel) ez volt a jelentése. "Házasság" szavunk szerkezete:

HĀZ.HA.HĀŠŠ.HĀG > "házasság",

ahol a HA = GĀR.EE, GĀR.Ī.

Az ősi HŪ > "hó" szónak számos szinonimáját mutattam be korábban; itt a HŪ = EEŠŠ.HĀ, ʾŠŠĀ szinonimát fogom felhasználni.

Az [ENG] BAT < BĀD (D > T) szó jelentése "denevér", melynek ez volt az ősi szerkezete: ʾDEEN.(EE).N.EEB.EER.

A [GER] HODE jelentése: "here"; ősi szerkezete: ʾEEREE volt.

Az [ENG] CHAIR < ŠŠ.HĀ.ĪR szó jelentése: "szék" < ŠŠ.EEG.

Az "arab" ≡ [AR] nyelvben a "MĀGĀR" szó jelentése: (víz)ér < ʾEER.

Érdekes tudni, hogy az [ENG] MASSACRE < MĀ.HĀŠŠ.Ī.Š.HĀG.EE.GĀR.EE szó jelentése: "tömeggyilkosság".

Az elemi gyökök fordítását egymás alá írva ezt kapjuk:

M.EEG.TÖ.HŪ.BĀT
M.HĀŠ.I.Š.HĀG.GĀR.EE.HĀŠ.I.Š.HĀG.(EE).G.(HĀ).HAD.DŪ.HŪ.BĀT
MĀŠŠĀG.GĀR.EE
← tömeggyilkossága → ← sisak →

itt folytassuk:

(EE)G.HĀ.HAD.DŪ.HŪ.BĀT
DEEN.NEEB.EER
EER.EEN.NEEB.(EE).MĀG.GĀR
HĀZĀ.HAD.DŪ.ŠŠĀ.ĪR.EEN.NEEB.(EE).MĀG.GĀR
HĀZĀ.HAT.TĪ.ŠŠ.EEG.EEN.NEEB.(EE).MĀG.GĀR

azaz:

"tömeggyilkosság(á).Š.I.Š.HĀG.(ja).HĀZĀ(t).HAT.TĪ.szegény.
népé(nek).magyar(nak)".

A "tömeggyilkosság" után álló "HĀ" gyök az őshazára utal vissza, ahol az EEŠŠĀ menekülést hasonló (tűzvész követő) vízár (az 1. lokális özönvíz) váltotta ki. Ez a gyök elhagyható.

A "Š.I.Š.HĀG" (>"sisak"), az [ENG] HELMET < EEL.L.(HĀ).MEET, ha kifejtjük, ezt jelenti: "hág(ja).pokol.hada.halál.hadúr(nak). HĀZĀ(t).India.HAD(ának)", ami ősi emlék és itt már nem állja meg a helyét. A "sisak" (mint "sisakos KATA") a székely néphagyományban a leggonoszabb gonosz. A PHAESTOS-i korongon előforduló szójelek között a H. Jensen-féle csoportosításban a 2. jel olvasata (véleményem szerint): Š.I.Š.HĀG, amely a szövegben többször is előfordul.

Érzékeltetjük, hogy a "szólétra-elv" szerinti két fordítás **nem azonos**, de - úgy gondolom - nem szükséges bizonygatni, hogy a fordítások lényegi mondanivalója **ugyanaz**.

A "MEKTOUBAT" fogalom nyelvi remekmű. Egy **részletesebb elemzésből** az is kiviláglik, hogy
- a pusztítást **tengerár** okozta; amit érdemes az ugariti "KERET" eposz ama állításával összevetni, hogy ... "hatszorosukat a tenger árja... pusztította el" (loc.cit.);
- a kérdéses sziklavészetet a JĀR.REED ("szív") korszakban (kb. Kr.e. 31.500-29.000) egy SŪMEER területéről kiküldött "hadjárat" alkalmából készítették, amelynek az volt a feladata, hogy a meteorbecsapódás kiváltotta pusztítás következményeit fölmérje.

A HĀGIA TRIĀDA-i (Kréta) HT 118. sz. tábla (általam elkészített) értelmezéséből kiderül, hogy a MĀ HALĀL.ĒL-özönvíz 300.000 embert pusztított el; Kisázsia és Egyiptom (az ősi WEERŪMĀ) a lakosságának kb. 40 %-át. Az ősi HU(N) nép ezt a csapást soha többé nem heverte ki; csillaga egyszer s mindenkorra leáldozott!

Irodalom

- [1] Ókori Lexikon, II/1. kötet. (Franklin Társ., Bp., 1904), 1. old.
- [2] Natl. Geogr. Mag., 173 (1988), 266. old
- [3] Róna-Tas A.: "A nyelvrokonság". (Gondolat, 1978).
- [4] O. Masson: "Les inscriptions Chypriotes syllabiques".
- [5] J. Friedrich: "Kleinasiatische Sprachdenkmäler" (Walter de Gruyter, Berlin, 1932).
- [6] J. H. Breasted: "A history of Egypt". (Bantam, N.Y., 1937).
- [7] "Baal és Anat", ugariti eposzok (Prometheus könyvek, Helikon, Bp., 1986).
- [8] A. J. Evans: "Scripta Minoa". (Clarendon, Oxford, 1909).
- [9] A Tollmann, E. Tollmann: "Und die Sintflut gab es doch" (Droemer Könyvek, München, 1993).
- [10] J. Duft, T. M. Sipos: "Die Ungarn in Sankt Gallen". (Kommissionsverlag, St.-Gallen, 1992).
- [11] Ovidius: "Metamorphoseon libri", 6, 124 (Gierig, 1821).
- [12] Diodorus, Siculus: "Bibl. istoriké", 5, 56 sk. (Bekker, 1853).

A történelmi idő és a „szólétra-elv”¹⁵

Az utóbbi 5-6 évben előszóban és írásban közreadott epigráfiai tanulmányaimat és elemzéseimet elég sokan olvasták, annak ellenére, hogy a legautentikusabb médium, az Akadémiai Kiadó, ezeket a "tanokat" politikumnak tekintette és kiadásuk elől elzárkózott. (Hogy miként válhat politikummá az ősi magyarság sorsának kutatása, amely elsősorban a Mediterraneum és Kisázsia területén feltárt több ezer éves írásos archeológiai leletekre hagyatkozik, szintén megérdemelne egy külön tanulmányt). Az igazsághoz tartozik, hogy az Akadémiai Kiadó nem amiatt zárkózott el egy millicentenáriumi könyv kiadása elől, mert epigráfiai hozzáértésemet nem találta megfelelőnek. Külföldi és itthoni levelezőtársaim azonban az általam alkalmazott általánosított fordítási módszer: a "szólétra-elv" használhatóságát is megkérdőjelezték, ismét mások datálásaimat nevetségesnek, "képtelennek" a "valóságtól teljesen elrugaszkodottnak" stb. nyilvánították, amely "csak arra jó, hogy lejárassam magamat". Valószínűleg ettől kell a legkevésbé tartanom; amatőr kutató vagyok, aki elvethet bármilyen hagyományt, ha meg tudja indokolni, hogy miért teszi.

A "szólétra-elv" - hitem szerint - az eurázsiai HU(N) ősnyelv megértésének kulcsa. Az egyetlen nyelvi módszer, amely hozzáférhetővé teszi a glosszáriumokban már nyilvánosságra hozott és még publikálásra váró epigráfiai hagyatékot. Lényege a nyelvtant nem ismerő szövegek etimonról etimona történő "tűkörfordítása". A módszert bírálók "nem hiszik, hogy az ősnyelv annyira primitív lett volna, hogy nem volt nyelvtana". Ha egy kutató "hit" alapján utasít el valamit, saját magát minősíti. Egy ilyen előadás keretei között korlátozott a módszer bemutatásának lehetősége, de akit a téma érdekel, megelőző írásaimban (lásd pl. [1]) elég részletesen foglalkoztam vele.

A történelmi idő ügye sokkal bonyolultabb. A legősibb krónikák kronológiailag helyes sorrendben mutatják be az ősi multat, de ehhez nem adnak koordináta rendszert. Valószínűnek tartom, hogy a krétai PRÄISÖS-ban fellelt három epigráfiai emlék, a "barxe", "nomos" és "neikar" töredék (lásd [2]), melyek ismereteim jelenlegi szintjén "töredék" voltak ellenére hézagmentesen illeszkednek egymáshoz, kivételt képez: 38-39.000 éves intervallumot fog át és néhány ponton ismert, vagy valószínűsíthető történelmi eseményekhez köthető. Úgy tűnik, hogy 1-1 sor 1000 év legfontosabb eseményeiről ad számot. Mivel mindhárom tábla mondanivalója szorosan kapcsolódik a magyar(!) őstörténelemhez, továbbá elsősorban ettől a krónikától remélhető, hogy "nevetségesnek" minősített datálásaimat hihetővé tegyem, a későbbiekben súllyal támaszkodom a legősibb eseményeket bemutató "barxe" töredékre. (A három név gyanúm szerint az eseményekben szereplő nép, az EĚŠŠĀ ősmagyar népének 3 történelmi korszakát jelöli, de ezt biztonsággal kijelenteni csak akkor lehet majd, ha ismertté válik a nevek eredete). Ahhoz azonban, hogy a "barxe" töredék mondanivalóját megérthessük, megelőzően néhány más történelmi forrásba is bele kell tekintenünk.

¹⁵ Honfoglalásunk és előzményei. Keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében. A Negyedik Magyar Őstörténelmi Találkozó és Ötödik Magyar Történelmi Iskola előadási és irata i Tapolca 1996. ZMTE, Budapest-Zürich, 1997. pp. 42-49. <https://mek.oszk.hu/06500/06503/06503.pdf>.

A LEMNŌS-i sztélé ([3]).

LEMNŌS az Égei tenger kicsiny szigete. 1885-ben itt találta meg Cousin és Dürrbach az ó-phrygiai jelekkel írt sztélét, melynek mondanivalója mindmáig ismeretlen. A szöveg HU(N) nyelvű; jelentőségét növeli, hogy minden jel szerint a Kr.e. kb. 1200-1100-as kataklizmát (óriási földrengés és szökőár) követően innen elvándorolt ósmagyar EEŠŠĀ nép később "ETRUSK" néven vált ismertté.

A sztélé 1. sora így szól:

↓ EEŠŠ.HĀ.EEŠ.EEŠ > [LEMNŌS]'ĪZĀ.'ĪZ (EE > Ī, ŠŠ > Z)
[MAGY] hó. esés

A krónikák mindig a legfontosabb eseményt örökítik meg, és a "hóesés" nem nagyon tartozik ezek közé. Tudni kell azonban, hogy az ősi HU(N)-ok, a mi őseink, a "hó" ([HUN] EEŠŠĀ) népe voltak, hiszen Ovidius [4] és a székely DIODORUS SICŪLUS [5] írásaiból megtudhatjuk, hogy az ĪSĀ atyja másképp (értsd: MĀG.GĀR) volt. Vegyük ehhez hozzá azt, hogy az "esés" számos nyelvben (a magyarban is) "bukást" is jelent.

A "hó" [ENG] ŠŠ.HĀ.NŪB.EEB > SNOW (HŪ > O, B.B > W) és az "esés" "hindi" = [HIND] EEEER.HŪ.HUN.HĀ > GĪR.NĀ (EE és HŪ hiány, EE > Ī) szinonímájával a "hóesés" beszédeesebbé válik:

"'ĪZĀ.'ĪZ" = "ŠĪŠ.hág(ja).EEGĀR.'Ī.én.nép(em).EEGEER. →
→ HŪ.HUN.HĀ(t)".

A "ŠĪŠ.HĀG" idők múlásával "sisak" szavunkká vált, és bár a székely néphagyomány szerint "sisakos KATA" a leggonoszabb gonosz, nem érzékeljük, miről van szó. A "sisak" [ENG] és [GER] szinonímája szinte sérületlen: EEL.MEED > HELMET és tömérdek információt hordoz:

"EEL.MEED" = ŠĀR.REET.TŌ.HON.HĀDĀ.HALĀL.HĀ : (HALĀLĀ).HALĀŠŠ.HĀZ
amihez illesztendő a szöveg folytatása:

"EEGĀRĪ.én.nép(em)...stb. = HĀ.MĀG.GĀR.('Ī).én.nép(em).EEGEER. →
→ HŪ.HUN.HĀ(nak a)

Vegyük észre, hogy az eredeti szövegben az EEEER.HŪ.HUN.HĀ tárgyesetben állt, a módosított szöveg azonban már birtokos esetet igényel. Ilyen okok is nyilván közrejátszottak abban, hogy a nyelvtan kb. Kr.e. 10.000-ig nem fejlődött ki, bár még Krisztus születésének idejében is sok szöveg készült nyelvtan nélkül.

A MĀG.GĀR.('Ī) fogalom az EEEER.'Ī szó fordítása:

EEGĀ.HĀR.'Ī = HĀ.ŠŠĀR.'Ī, de [HIND] ŠŠĀRĪ > SĀRĪ = MĀGĀR.

Észre kell azonban venni, hogy

GĀ.HĀR. EĒN.EE.NEEP.EDGEER... € { GĀR.EĒN > [ENG] GREEN = "zöld"
 NEEN.EEP.EE > NINIVE (településköv.)

Több év kellett annak bizonyításához, hogy "zöld" szavunk ósi szerkezete:

*ŠŠEE.HŪL.LŪ.NŪD > "zöld" € HŪL.LŪ.NŪD > "Hold"

volt, melyben "Hold" szavunk rejtőzik. Ha lefordítjuk ezt a szerkezetet:

"székely.LŪ.WEER" = "székely.NEEP.MĀD¹.HŪ.HUN.HĀZĀ"

eredményre jutunk. A szumer² = [SUM] LŪ jelentése: "ember", de a [HIND] LŪ = "szél" < ŠŠ.EEL, jól érzékelhető, hogy ugyanakkor:

"székely.LŪ.WEER" = "székely.ŠŠEEL.WEER.(EE).NEEP.EDGEER..." stb.

is egy fordítás. A ŠŠEEL.WEER > [ENG] SILVER, [GER] SILBER (EE > I, B, B > W > V) nem más, mint "ezüst" < EEŠŠŪ.HUŠŠ.EED (v.ő. HUSZT, OSSZÉT stb.) szavunk.

Ősmagyar székely népünk tehát nem csak LŪ.WEER ([GER] LUWISCH), az ezüst népe is. Akinek ez a megjelölés tetszik, javasolom olvassa el Hesiodos: "Munkák és napok" c. költeményét (lásd [6]), nagyon sok mindent meg fog tudni ósi magyar népünkről. Hesiodos még kapcsolatban volt az őstörténelemmel (élt kb. Kr.e. 780 táján), bár abból, hogy az "ezüst kor" az "arany kor" (Kr.e. kb. 48.000 és 44.500 között) közvetlenül követte, sejteni lehet, hogy az "ezüst kor" Hesiodostól is hihetetlen távolságban volt.

A LEMNŌS-i sztélé 1. sora négy olyan fogalmat hozott felszínre, amely hallatlan fontossággal bír őstörténelmünk szempontjából:

1.) az EEŠŠĀ.HĀR = HŪ.HĀR exodus fogalmát, melynek a hagyományok szerint MĀG.GĀR volt az "atyja"; a "Halotti beszéd"-ben "IŠĀ"-ként ismerjük;

2.) a ŠĀR.REET.'I.'IDŪ.HUN.HĀ fogalmát, melyet ŠĀR.REET-ként, mint földrajzi területet és mint dunántúli "vízfolyást" ugyancsak ismerünk;

3.) a ŠŠEDGEEL.'I > "székely" népvét és

4.) a MĀG.EE.GĀR > MĀG.GĀR > { "görög" = [GR] nókáp
 [MAGY] "magyar"

népvétet, amely szorosan kapcsolódik az EEŠŠĀ-exodus "atyjának" fogalmához, "nókáp"-hoz.

Nézzük meg, van-e s ha igen, hol van nyoma a ŠĀR.REET.TŌ.HON"-nak az őstörténelemben, és létezhett-e "székely-nép", netán "magyari.székely-nép" ilyen hihetetlenül távoli múltban?

"ENKI és NĪN.HURSĀG" c. szumer eposz ([7]).

A szumer mitológiában megtaláljuk a "ŠĀR.REET.TŌ.HON"-t. D'IL.MŪN < DEHL.MŪ.HUN a neve, ahol a "D'IL" gyök a [MAGY] "tél" (EE > 'I, ill. EE > "é") a "MŪ.HUN" pedig az [ENG] MOON, azaz a

HUM = HĀB.HŪ.HUN.HĀZ = HĀZĀ. $\left\{ \begin{array}{l} \text{HŪDŪ.HUM} \\ \text{WEERŪ.HUM} \end{array} \right\} .\text{HĀ.MŪ.HUN}$

értelmet nyeri, ahol a zárójeles (...) fogalom jelentése:

(...) = HŪ.HUR.REED.EE.EE.D.EE.HĀ = 'ĪN..D'Ī.HĀ

azaz India. Ez volt a neve az ósi Egyiptomnak is, és ha ránézünk az előbbi szerkezetre, láthatjuk, hogy az egyiptomi HĀ.MŪ.HUN > 'ĀMŌN vallás eredete édeni időkig nyúlik vissza. A fogalom egyébként "HĀG.EEGĀR.HĀD" értelmű.

A "HŪ.DŪ.HUM" (= "hó-tó + HUM") az ugariti "Keret" c. eposzban "'UDUM"-ként maradt fenn (lásd [8], 69. old.).

Az "'ĀR..PĀD'Ī.magyar.háló.HOM" nem csak "Magyaria" Indiában élő népéről, hanem egy "HĀR.'Ī'ĪBĀD" nevű (isten-)király dinasztia létéről is árulkodik, miként ezt egy másik írásomban kifejtettem [1].

A HĀLŌ.HOM > "álm" ósi szava: ŠŠ.HĀB.HĀ.BŪ.HUN.HĀ > [HIND] SĀP(Ō)N.HĀ volt. Ez a fogalom rejlik: HĀZĀ.PŌN (mai térképeken olvasható, Dél-Libanonban), LIŠŠĀBŌN = "nép(E) + (az)álm(nak a)", azaz Portugália fővárosának, a magyar "Sajóbábony", a "babona" és sok más szó szerkezetében is.

Aligha gondolhattuk volna, hogy a magyar népnek "EEDEEN-i" időkig visszanyúló történelme van, hiszen a meglehetősen partikuláris érdeklődésű finnugor nyelvtudomány és az arra támaszkodó történettudomány (több, mint 100 év alatt és hány ember munkájával!?) jó ha ebből kb. 2000 évet lát.

Megtudtuk tehát, hogy a "székely" (= "széke + (a)nép(nek a)"), a "MĀG.GĀR.'Ī.HĀ" (>"Magyaria"), "MĀG.GĀR" (>"magyar") ósi fogalmak, összefüggnek az ósi indiai hazával. Terjedelmi okok miatt nem tudtam megmutatni, hogy ez a "ŠĀR.REET" a JĀMŪN.HĀ ("Jamuna") határfolyó bal oldalán terült el kb. Dunántúl méretében, DEL.HI-től kb. 80 km-re, északra.

Kísérleljük meg azt kideríteni, mikor pusztult el?

PRĀĪSŌS-i barxe töredék (lásd [2]).

Jelenlegi ismereteim szerint az EEŠŠĀ-exodus idejének tisztázását - néhány más, közvetett tájékoztatást félretéve - a PRĀĪSŌS-i barxe-töredék megfejtésétől várhatjuk. A archaikus (Kr.e. kb. 800) görög betűket O.Conway írta át a mai görög ABC-re. Becsületére legyen mondva, nem hagyta el a szöveg ósi indiai írással írt jeleit, sőt a "kipontozásokat" is hően visszaadta (l. később).

Az EEŠŠĀ fogalma a barxe-töredék 4. sorában jelenik meg először, így a történelmi idő: 48.000-(3*1000) = Kr.e. kb. 45.000.

Leírom először a helyreállított HU(N) szöveget, majd alája a görög betűs szöveget:

(HUN) HĀ.HĀR.EE. $\left\{ \begin{array}{l} \text{GŪ.HUR} \\ \text{G E E R} \end{array} \right\} .\text{EEG.'ŪG.HĀL.EEŠŠĀ.ŠŠEE.HŪ.EEŠŠĀ. (...)}$

↓

↓ α ρ κ ρ κ ok λ ε σ | υ ε σ [...]

ahol a [...] "kipontozás" olvasata: HĀRŪ.HUM.BŪ.HUM. D.

A szöveg fordítása viszonylag egyszerű, de eléggé hosszadalmas, így azt rövidíteni kényszerülök. A jelleg a szöveg így szól:

"ár(ja). { EGEÜR } (vagyok).én ."
 { EGEER }

Analógiák alapján az "EGEER" olvasat valószínűbb; a menekülőket ezt a szerkezetet "vitték magukkal" (v.ö. GEER.EEG > [ENG] GREEK = "görög").

A jelől jobbra látható szöveg nyelvi és történelmi kincsésbánya". Két helyen is megjelenik benne az EESSĀ, sőt az "EESSĀ.HĀR" = HŪ.HĀR is, de az [ENG] HOAR = "dér" szavunk; az [ENG] DEER viszont: SSĀ.HĀR.'Ī.'Ī.BĀ.SS > "szarvas"-sá alakult. A "szarvas" is az EESSĀ szimbólumává vált (lásd pl. a provance-i barlangrajzokat).

A -től jobbra lévő szöveg fordítása így szól:

↓ (HĀ).NĀG.GĀR.HĀD.HĀZ | HĀG.GĀR.JĀSSĀG.'Ī.HĀ.SSĀ.SSĀRĀMEE.NEEB.-
-HĀDĀ.SĀR.REET.TŌ.HON.HĀ.NEESS.HĀRĀ.HIT(="szujtá"). -
- HADĀLŪ.HUM(át).HĀ.BŪRŪ.HUM.HĀ.HADĀR.EEGĀ(="házá").

Hosszasan lehetne ezen a szövegen elmélkedni, de itt erre nincs lehetőség. Néhány megjegyzés azonban föltétlenül ide kívánkozik.

- Szövezzük le egyértelműen: "magyar.hadház"-ról van szó! Tehát a "NĀG.GĀR" fogalom is visszamegy az EESSĀ időkig.

-A "SSĀG.'Ī.HĀ" (lásd az aldhúzást) azonos a [HIND] SHAKYA (olv.: "szákjá", u.i. az Y a J fonémával egyenértékű) fogalommal és egy fajt (az EESSĀ ősmagyar fajt; [ENG] RACE), a ma kb. 1500-adik generációnál tartó indiai BRAHMIN kaszt (!) tagjait jelöli. Kőrösi Csoma Sándor összegyűjtötte eredetmondájukat [9] (a mi eredetmondánkat!), de a rébuszokban írt szövegre senki sem figyelt fel, és még kevésbé gondolta volna bárki is, hogy nekünk magyaroknak közünk lehet hozzá!

- A "JĀSSĀSSĀ.HĀRĀ.MEE.nép" (lásd a hullámos aldhúzást) fogalmával Schöchermeier-nél is találkozhatunk [10], de nem krétai istenséget ("Gottheit") jelöl, - ugyanis jelentése - miként azt a [1] dolgozatomban megmutattam:

| JĀSS.HĀZ.NĀG.GĀR.'Ī.EEN.'Ī.SSĀGEEL.'Ī.NEEB. :
| "Jász.HĀZ.NĀG.GĀR. EEN.'Ī.székely. nép. :

A Krétán fellelt szakrális tárgyakon az utókornak szánt üzenet arról árulkodik, hogy Kréta az EESSĀ-exodus révén Kr.e. 44.500 után népesült be (barlangi kultúrája is volt!), és népe ősmagyar. A dolog pikantériája az, hogy Kr.u. 926-ban, a St. Gallen-i kalandozások idején, a svájci annalesek szerint (lásd [11]) népünket (NĀG.GĀR.EEN.'Ī >) "ĀGĀRĒN'Ī" néven nevezték. Az ősi krétai és a magyar nép tehát azonos eredetű!

- Újabb bizonyítékát találtuk a SSĀGEEL'Ī > "székely" fogalom

ósiségének. (V.ö. a $\text{ĜĜEE.ĜĜEG.EEL.}'\text{ILÜ.HUN}$ > "SESKLÖN" kultúra fogalmával és keletkezési idejével [10]).

- Nyugtázzhatjuk a ĜĜR.REET.TÖ.HON fogalom megjelenését! De mi lehet az a: NEEĜĜ.HĀBĀ ? A kérdés már csak azért is indokolt, mert ez a fogalom viszont a szumer népet "leplezi le"; ugyanis, ha nem lett volna közük hozzá, nehezen lenne elképzelhető, hogy "A kapa teremtése" c. szumer eposzt az: "Ó, NĪĜĜĀBĀ dicséretesséi" mondattal zárják (lásd [12]). Nos, a fogalom ezt jelenti:

$(\text{HĀ}).\text{NEEĜĜ.HĀBĀ} = \text{HĀG.GĀR.EEN.EEN.HĀ} =$
 $(\text{EE})\text{GŪR.HUN.HĀ}; \text{HĀG.GĀR.EEN}(\text{HŪ}).\text{WĀR.HĀĜĜŪN.HĀ.HAD.} -$
 - $\text{ĜĜR.REET.TÖ.HON.HĀ.}$

Ugye nem szükséges kommentálnom!?

Mondjuk ki végre a rendelkezésre álló számos bizonyíték alapján, hogy a "nyár" szumer népe ósmagyar (lásd: HĀG.GĀR.EEN) EEĜĜĀ nép volt, amely indiai eredetű. Mivel a Földgolyó "akkor" lakható területeit előbb, vagy utóbb ez a nép népesítette be a kb. 120.000-re becsült (krétai adat) menekült révén, egyszerűen képtelenségnek minősülnek Komoróczy Gézának "aczelos" hangnemből megfogalmazott állításai, melyek a [12] munka 8. és 9. old.-án olvashatók, miszerint a szumer nép "rokotalan" és "az i.e. 4. évezred derekán jelent meg Mezopotámiában". Komoróczyt és másokat is megtévesztette a 40.000 évet meghaladó kultúrális hagyatéka, benne a viszonylag primitív kezdetekből szinte "túlfejlesztett" írás, hallatlanul bonyolult nyelvtanával.

Végül is a kigúnyolt amatőr szumerológusoknak, Bobula Idától Gosztonyi Kálmánon és Padányi Viktoron át, a már "profli" Badiny J. Ferencig, volt igazuk; űk ezt kezdettől fogva tudták, vagy legalábbis sejtették!

- A " HAD.HĀLŪ.HUN " azonossá vált a "hatalom" szavával.

- A " HĀBŪ.HUR.HŪ.HUN " HĀBŪR részlete már "háború" jelentésű. A hozzáadott "HŪ" valójában ragaóvány, mivel gyakran szerepelt együtt a HŪ.HUN ("hó.hon") és HŪ.HUN ("' $\text{Ī.HĀZĀ.}'\text{ŪR.REED.D}'\text{Ī}$ ") etimonokkal. A számos kivétel között egyik legérdekesebb a: $\text{HĀBŪR.EEG.EEN.HĀ.NEEĜĜ.EEĜĜ}$ > "' ĀBŪRĪGĪNES ", azoknak a bennszülötteknek (a saját) "megjelölése", akik a GENESIS házából ("EE") a háború (" HĀBŪR ") miatt menekültek el.

- A " HADĀR.EEG.HĀ " = "határ.házá", a ĴĀMŪN.HĀ folyótól (ósi név!) nyugatra lakó idegen fajú (HARAPPA-i) nép megjelölése, u.i. a $\text{HUN.HĀ} = \text{BŪ.UN.HĀZĀ} = \{ \text{"gyilkos.halál.HĀBŪR.EE.HĀZĀ"} \}$
 $\{ \text{"(a).bán.HĀZĀ"} \}$
 (v.ö. $\text{BŪ.}'\text{UN.EET} = \text{BŪ.}'\text{UN.sujt}$; a "Halotti beszédben": "BUNET"; ténylegesen ott Indiát jelöli).

Mivel a barze-töredék 5. sorában is előfordul az EEĜĜĀ szó, ennek idejeként az 1000 éves intervallumot megfelezttem, így lett az EEĜĜĀ -exodus ideje Kr.e. kb. 44.500, amely dátum kitönően összhangba hozható a Cromagnon-i kultúra kezdetének az Encyclopedia Americanában olvasható Kr.e. 42.000-es dátumával, vagy az ausztráliai ' ĀBŪRĪGĪN ' " GĀGŪDJŪ " nép kb. Kr.e. 41.000-es

letelepedésével, az északi:

"HĀ.HĀR.HŪ.HUN.EEM.(EE)L.	_____	HĀN.HĀD.D
"ár(ja).HŪ.HUN.'ĪŠŠEEGEEL.'Ī.ŠĀR.R.EET.TŌ.HON.HĀ	_____	'ĀZŪR.HĀD"
Ā R.	_____	'Ā N.
.N. HEM. L.	_____	.D

(a HĀR.HĀN.'Ī.ŠŠEEGEEL'Ī...stb. olvasat is kifogástalan) területén. Hadd jegyezzem meg, a mai "KAKÁDÚ Nemzeti Park" területén, és tágabb körzetében található tőmérdek készletanyagot (lásd [1]) az (EE)G.EESS ("HALÁSS('Ī)"), vagy "HĀN.HĀD'Ī'ĪD" stb. rövidítéseként) bizonyítja, hogy a GĀGŪDJŪ nép az EESSĀ népe, és még néhány évtized, és hozzá lehet tenni: "...volt". Mára alig néhány százan maradtak.

Az ősi haza pontosabb helyének megbeszélését India északi területein itt elhagyhatjuk; egy másik írásomban részletesen foglalkoztam vele. A "HABUR" leírása megtalálható a MAH.HĀB.HĀRĀTĀ-ban, úgy, ahogyan azt Kr.e. kb. 1500 táján elképzelték. A valóságban valószínűleg sokkal egyszerűbb, de annál szörnyőbb lehetett: a halász nép életterét jelentő hatalmas (Dunántúl nagyságú) nádast felgyújtották, így KĀIN nem egyszerűen "agyonütötte" HABEEL(LĀ) > 'ABEL-t a bibliai HĀVILLĀ házában, ahogyan a BIBLIA (< BEE.BEEL.LEE.HĀ = "vitéz.ŠĀR.REET.TŌ.HON.ár.(i)nép.ŪR.REED.éj.EESSĀ.HĀR") ezt leírja, hanem elevenen megégette! A szörnyű tűzár nyomán alakult ki az első (lokális) özvív. Aki életben maradt, azt lándzsával (az akkori legkorszerűbb harci eszközzel) lemészárolták. Kb. 40.000 halott maradt temetetlenül, kb. 120.000 ember, az EESSĀ népe HĀMŪG-futással mentette az életét. De ha valaki(x)nek veszteti(ük) kellett, milyen szerencse a szerencsétlenségben, hogy űk veszítették!

Irodalom

- [1] Fejes P.: "A Nap fiai" (Buenos Aires), XXXIV, (1996), márc.-jún.
- [2] J. Friedrich: "Kleinasiatiscche Sprachdenkmäler", (Walter de Gruyter, Berlin, 1932).
- [3] H. Jensen: "Die Schrift", (VEB Deutscher Verlag, Berlin, 1969).
- [4] Ovidius: "Metamorphoseon libri, 6, 124 (Gierig, 1921).
- [5] Diodorus, Siculus: "Bibl. istorikó", 5, 56 sk. (Bekker, 1853).
- [6] Lásd: Panyik István, Sella Sárolda: "Kréta, Mükéne, Trója", (Képzőműv. Kiadó, Budapest, 1980), 1.-3. old.-k.
- [7] S.N. Kramer: "Sumerian Mythology", (Harper, Philadelphia, 1961), 55. old.
- [8] "Baal és Anat", ugariti eposzok (Prometheus könyvek, Helikon, Bp., 1986).
- [9] Alexander Csoma de Körös: "Tibetan Studies" (Akad. Kiadó, Bp., 1986) 27.-34. old.-k.
- [10] F. Schachermeyr: "Die Minoische Kultur des alten Kreta", (W. Kohlhammer Verlag, Stuttgart, 1964), 256. old.
- [11] J. Duft, T.N. Sipos: "Die Ungarn in Sankt Gallen" (Kommissionsverlag, St.-Gallen, 1992.)

A PINSEC-i gerendafelirat. Zárszó¹⁶

A címben szereplő "zárszón" azt értem, hogy sikerült túljutnom az 1991. májusában a ZMTE zürichi közgyűlésén elhangzott előadásom címén, amely így szólt: "A PINSEC-i gerendafelirat egy lehetséges olvasata".

Azóta eltelt 3 év, és ezalatt módomban volt - Dr. Csihák György, a ZMTE elnöke jóvoltából - a gerendafelirat hiteles "pacskolatához" hozzájutni, így ellenőrizhettem a több helyen is nyilvánosságra hozott, átrajzolt szöveget. Sajnos ezek a másolatok lényeges részletekben hibásak, így a Zürichben elmondottakat alapvetően módosítanom kell. Az írás jellegéből következően az, amit el kívánok mondani, még mindig csak egy "lehetséges" olvasat, de a szóba jövő alternatívák a mondanivaló lényegén nem változtatnak és ehhez további új gondolatokat hozzátenni már nem tudok.

De hadd menjek vissza egy pillanatra a "történet" elejére.

A svájci Val d'Anniviers (Eifischtal), továbbá Leuk és Montana im Wallis lakói úgy tudják, hogy ők a HUN-ok leszármazottai. Ezt a kérdést elsőként M.T. Bourrit vetette fel 1781-ben megjelent "Description des Alpes Pennines et Rhétiennes" c. munkájában, s a téma azóta is élénk érdeklődés tárgya. A Honfoglalás előtti magyar történelem szempontjából is fontosnak tűnik A.K. Fischer: "A HUN-ok a svájci Eifischtal-ban és utódaik a mai napig" c. könyve, amely 1884-ben jelent meg. A.K. Fischer magyar származású volt. Újabb 100 évnek kellett eltelnie B. Savioz 1985-ben megjelent könyvéig, melynek címe: "Valaisans descendants d'Attila", azaz "Valais(-kanton)iak, mint Attila leszármazottai". Látni fogjuk tüstént, hogy B. Savios téved, a Valais (= "hóesés") kanton népe nem Attila népe, hanem avar/magyar menekült: HĀG GĀR.ĒĒN. 'Ī, azaz "HĀG GĀR.ór-nép", akik a Nagy Károllyal vívott Kr.u. 791-es súlyos vereség után menekültek Svájc területére. Ez a tény jól behatárolja a PINSEC-ben talált gerendafelirat készítésének idejét kb. Kr.u. 800-820 közé. A közelmúltban elvégzett dendrokronológias vizsgálatok tanúsága szerint a gerenda faanyaga nem régebbi, mint kb. Kr.u. 1500, ami csak úgy magyarázható, hogy az eredeti feliratot a ház építésekor átmásolták az új gerendára!

Hosszasan azzal sem érdemes foglalkozni, hogy a zürichi W. Gyr 1942-es eredetű: "La vie rurale et alpestre du Val d'Anniviers" c. értekezésében "mesterségesen gerjesztett" néphittről és legendáról beszél. Tévedését maga a gerendafelirat cáfolja. Így lesz a legendából valóság!

Jóllehet a svájci M. L'Eplattenier, a téma jó ismerője 1991-ben azt írta, hogy hazánkban élénk érdeklődést váltott ki, vajon a Valais-Kantonban megtalálják-e a HUN-ok (ill. AVAR-ok) nyomait, a Magyar Televízió (Lovass Ferenc, Molnár Péter) és a Magyar Nemzet szerkesztőgárdájának (Kiszely István, Hankó Ildikó) kezdeti érdeklődése hamar lelohadt. Hankó Ildikó és Vittay Győző néhány, a Magyar Nemzetben megjelent írása után a témára a feledés homálya borult, miután az sehogysen illett bele a finnugor nyelvvelők és történészek 100 év óta "súlykolt" ügyeletes elméletébe.

A PINSEC-i felirat engem megdöbbsentett! Hosszú évek óta

¹⁶ A Harmadik (Tapolcai) Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Zürichi Magyar Történelmi Egyesület, Budapest-Zürich, 1994. pp. 77-88. ISBN: 963 85 274 12 <https://mek.oszk.hu/06300/06365/06365.pdf>.

foglalkozom epigráfiával, az "írás" tudományával; tömérdek ósi szöveget elemeztem végig, és kényszerítő erővel rá kellett jöjjenek arra, az írás keletkezési idejéről és kialakulásának helyéről közkézen forgó nézetek, az t.i., hogy az írás a kisázsiai körzetből és kb. Kr.e. 5000 tájáról származik, alapvetően és "drámaian" téves! Az időt és helyet illetően egyetlen információ tekinthető hitelesnek és elfogadhatónak: azok a fogalmak, melyekkel az "ír", "írás" és azzal összefüggő szavak (pl. BUSTROPHEDON ["ökörszántás"] írás) a számtalan nyelvben jelölődnek, továbbá az íráshoz fűződő legendák, pl. az, hogy Kínában az írást a "teknőcnek" tulajdonítják. Ezt az elemzést 6-7 nyelv viszonylatában az "ír", "írás" és más, ezzel összefüggő fogalmakkal elvégeztem. Bemutatásuk itt nem lehetséges, de érdemes megnézni a megmosolyogtató kínai legendát, már csak azért is, mert pontos információt szolgáltat az írás kialakulásának idejéről és helyéről is.

A "teknőc" szó szerkezete ez:

(HĪ) .D. EE.G. EE.EEN. EE.HŪ. HUŠŠ. EE
 ↓
 T E K N Ó C Alakítsuk át ezt így:
 HĀŠŠ. Ór Ósz EE

(HĪ) .D. HĀŠŠHĀ. WĀR. .D. HĀ. HŪ. DŪ. HUM. HĀN. EE € HŪDŪ. HUM!
 ↓
 [ENG] WAR. .D. = "ór"
 [ENG] A U T U M. N. = "ósz"

(HĪ) .D. HĀ. ŠŠĀ WĀR. HĀD. DŪ. WEER. (R) EET. EE. ŠŠĀ. HUM. HĀN. EE
 ↓
 [GER] ŠCHAUM = "hab"
 HĀB ĀB > "hab"
 [ENG] W R I T E = "ír(ni)"
 HĀ. BĀ. D. EEN. EE
 ↓
 (HĪ) .D. HĀ. ŠŠĀWĀR. (HĀ) D. DŪ. 'Ī R → HĀŠ. HĀZĀ. ĪN. DĪ. HĀDŪR. Ī

A "ŠŠĀWĀR. (HĀ) D. DŪ. 'Ī" > "SĀWĀR TŌĪ" szó bizánci források szerint (l.[1]) ósi hazánk egyik jelzője, ami már csak azért is érdekes, mert az "'ĪR" szó eredetileg "EER" volt és az "arab" = [AR]MĀGĀR = "ér" kapcsolat miatt az "írás.HĀZĀ" felfogható: "MĀG. GĀR. HĀZĀ"-ként is. Az átalakított "teknőc" ősi hazánkat, és az írás keletkezésének helyét egyaránt Indiába teszi. Az időt illetően a

	(HĪ)D.HĀŠŠĀ;	BĀB.BĀR.	HĀD.Ī.ĪDŪ	(EEŠŠ.HĀ = "hó" <HŪ)
"szumer"=(SUM)		BĀ.B.ĪBĀR		= "ezüst"
[HUN]		ŠŠ.ĪL.LŪ.WEER		
[ENG]		S I L V E R		= "ezüst"

szerkezet mérvadó, amely az idő múlásával leértékelődött:

	ŠŠĀ	BĀ.	W	Ā	R.	HĀD.	DŪ
	ŠŠĀ		W	Ā	R.		.DŪ
	ŠŠĀ		W	Ā	R.	HĀD.	EEŠŠĀ

A HĀD.EEŠŠĀ, benne az EEŠŠĀ = "hó" jelentésű és a "görög" = [GR]HĀDES = "alvilág" fogalommal a bibliai EEN.EE.HŪ.HUŠŠ (lásd a "teknóc" szerkezetét!) > "ENŐS" korszakba, a felső PALEOLITIKUM-ba tartozik, melynek ideje kb. Kr.e. 44.500! Ha igaz az általam jelzett "D" fonéma-kettőzés, az írás még a "baráti.idű" idejében, tehát Kr.e. 44.500 előtt kialakult! (Elárulom, hogy az időt nem a bibliai genealógia alapján adtam meg; a krétai PRĀISŐS egy Kr.e. kb. 400-200 táján, jön görög betűkkel írt krónikájából származik. Lásd [2]).

Mivel ez az idő adat kb. 40.000 évvel eltér a "hivatalos" állásponttól, részletesen indokolnom kellene az eltérés okát. Röviden arról van szó, hogy a ma emberének kapcsolata a múlttal már Krisztus születése idejében megszakadt. Számtalan glosszárium áll ugyan a kutatók rendelkezésére, melyek egyszerűen eloszlatnák az írás kialakulásával kapcsolatos tévhitet. Ez mégsem történt meg, mert a szövegeket nem tudják elolvasni, vagy ami még rosszabb: az elolvasott, HUN nyelven írt szövegeket nem tudják értelmezni.

Az EEŠŠĀ népvándorlást ember által okozott kataklizma: az őshaza nádás/szittyós területének felperzselése, az ezzel előidézett óriási lokális esőzés és azt követő árvíz (az első vízözön) idézte elő. Ez volt az az idő, amikor HŪDŪ.HUM.HĀ > HŪ.TŪ.HUM.HĀ (lásd a "teknóc" szó elemzését!)-ban, az ugariti "Keret" eposz szerinti: 'ŪDŪM-ban PĀB'ĪL (értsd: "BĀBEEL") uralkodott és a HARAPPA-i "Keret" király, 'ĒI "kedvence", PĀB'ĪL király leányának: MEEŠŠEET.HŪ.HUR.HĀ.'Ī.J.HĀ kezének elnyeréséért megostromolta (legyünk pontosak: "elpusztította") 'ŪDŪM-ot (lásd [3]). A történet kedves, de tústént másként látjuk, ha elárulom, hogy a leány neve ezt jelenti:

"NEEP.EE.ŠŠ.EEP.HUL.LŪ.HĀZ(Ā).ŠŠĀB'ĪB.EER.'Ī.HĀ"

vagy:

"NEEP.EE.ŠŠ.EEP.HĀDĀ.TŪRĀN.'Ī.BĀN.EEN.HŪ.HUM.N.'Ī.HĀ"

ahol a záró részletet mi "PANNÓNIA"-ként ismerjük; ezt jelenti:

"holló.HĀZ; 'ĀZŪR'Ī.ezüst.HĀZ; HUN.N.'Ī.HĀ"

amiből következtetni lehet a Kárpát-medencében megtelepült nagyon ősi kultúrák (a Vaskapu-i, az Ölt-völgyi, a véstői/kőrösi, nyugatmagyar/ Pannon stb.) keletkezési idejére is.

Vegyük észre azt is, hogy a HADĀ.TURAN szó eredetileg:

HĀD.HĀD.HŪ.HUR.HĀN

volt, amely a HAT.TŪ, HAT.T'Ī szavak mellett, D.D > D rövidüléssel: HĀDŪR > HADŪR és a TŪRĀN > TURĀN fogalmat is kitermelte. Az ősi TŪRĀN nem a HĀ.HĀRĀL'Ī > "ARAL" tó síksága volt, hanem az "EEGŪRŪ-mező", az indiai DEL.HĪ-től északra. Ez a terület volt az ősi HĀRĀLĪ is, az "arany-ország". A "TURĀN-i átok" az ősi pusztulás, melynek emléke 46.000 éven át fennmaradt.

A "Biblia", a HĀRĀ.MEE.HŪ.HUŠŠ > "ARAMEUS" nép történelmi krónikája tehát igazat mond: a BĀBEEL-i korban a JĀMŪN.HĀ-folyó híd őrtornyának az építése miatt a népet is, hazáját is elpusztították. Az Isten még a nyelvüket is "összezavarta". Eredményét ma jól láthatjuk: még az értő nyelvészek (a nosztratikuskok kivételével!) sem látják ezek közös, ősi eredetét.

A Bibliában leírt eseményeket Kisázsziából Indiába kell helyezni tehát, és a bābeli torony, az "ÉTEMENĀNKĪ" építésének kb. Kr.e. 2200-as idejét bő 40.000 évvel vissza kell tolni az időben! Miként az írás keletkezésének idejét is! Az okokat most ne firtassuk!

Az indiai írás (ténylegesen:"proto-írás"), mint ennek a korához képest hihetetlenül intelligens népnek a szellemi öröksége szétszóródott az egész akkor lakható Földgolyón! Ez az írás maradt fenn:

- a perui CUENCA-ban; a fogalom újabb meglepetés okozója, ugyanis az átalakított szerkezet ez:

ŠŠŪ.EEN.EEG.HĀ = NĀZ.ĀREET.EEN.HĀZĀ =

= "halál.HĀZ('Ī).ŠĀR.(R).EET.EEN.HĀZĀ."

A szöveget a CHĪMŪ indiánok (a fogalom jelentése: "árva.MĀG.GĀR.HĀD"!) aranylemezbe és kőbe vésték. Ősi indiai eredetüket elefánt ábrázolás is bizonyítja. (Az Amerikai Kontinensen ősi időkben nem éltek elefántok!).

- HARAPPA-i pecséthengereken;
- valamennyi krétai agyagtáblán, kő- és fémvéseteken, melyek kb. Kr.e. 33.000-nél régebbiek (pl. a PHĀESTŌS-i P.121. tábla, Kr.e. kb. 36.000); Kr.e. kb. 33.000 után már a lineáris A írást használták (pl. a HĀGĪA TRĪĀDA-i MT. 118. tábla, Kr.e. kb. 31.500-ból); az ősi írás (olvasható) díszítőelemként maradt fenn, főleg pecsétteken, pecséthengereken, gyűrűvéseteken.
- ősi szumer agyagtáblákon, főleg EL.ŪBĀ'ĪD-ból és 'ŪR-ból; ilyen pl.az EL.ŪBĀ'ĪD-i (általam) kb. Kr.e. 40.000-re datált "ovális templom" alapító okirata, melyet a "hadisten" tiszteletére emeltek;
- a Karibi-öböl Fernandina szigetén kb. Kr.u. 1510-ig élt LŪCĀYĀN (<LŪ.G.HĀ.EE.EE.HĀN = "székely.LŪWEER.HĀZĀ; HALĀL.HĀD.EEŠŠĀ.;

- MĀG.GĀR.EEGŪR") nép megmentett "hagyatékai" között néhány ilyen "lígatúra" (olvasható jelhalmaz) található;
- a francia PROVANCE és HISPANIA barlangfeliratai, idoljai, vezéri pálcai, agancsokon látható karcolatok stb. mind ezzel az írással készültek;
 - ilyen írás található az N. Vlassa által leírt tatárlakai hálósúlyokon;
 - számos korai etruszk (< EE.D.EERŪ.HUŠŠ.EEG = "szép.én.erős. HĀDĀ.MĀG.GĀR") nyelvemléken is ez az írás ismerhető fel; különös érdeklődésre tarthat számot az u.n. MAGLIANO (< MĀG.L'Ī.HĀNŪ = "MĀG.GĀR.'Ī.nép.HĀZĀ.BŪ") ólomkorong felirata;
 - néhány évvel ezelőtt a grúziai TBILISI-ből számos, a korai keresztény időkből (Kr.u. 600-800) származó feliratmásolatot hoztam magammal; néhányukon ezzel az írással írt szöveg látható;
 - a magyar "Halotti beszéd" szövegében is előfordul néhány ilyen lígatúra, (melyet eddig senki sem vett észre);
 - végül ilyen írás látható a svájci PINSEC (<(HĀ).B.EEN.EEŠŠEĒG = "(HĀ).BŪRŪ.HUN.EEN;JĀŠŠĀG.HĀZ.'ĀWĀR.HĀD.EEN")-ben talált gerenda feliratán.

Ha bárki megnézi ezt a listát, látnia kell, hogy óriási területről van szó(!), és ezek a népek ugyanazt az írást akkor és arról a helyről vihették csak magukkal, amikor és ahol még együtt voltak! Kivételes esetektől eltekintve soha többé nem találkoztak! Ez a hely egyértelműen az indiai: HŪ.DŪ.HUM.HĀ, ha úgy tetszik: WEERŪ.HUM.HĀ =

= MĀG.GĀR.'Ī.HĀ.HAD.HĀZĀ.'ĪN_D'Ī.HĀWĀR.'Ī.ŠŠEĒB.EEN.HUN.HĀZĀ ", és az idő kb. Kr.e. 44.500.

Érdekességként hadd tegyem hozzá, hogy a "MĀG.GĀR.'Ī.HĀ" = "magyaria" kb. Kr.e. 32.000-ig az 'ĀD(Ā).ZS.EM (Perzsia)-tól az Atlanti Óceánig terjedő HAT.T'Ī birodalom neve volt, és minden jel szerint Kréta volt a hatalom központja! Ez azonban már egy másik történet!

Az ősi indiai proto-írás: szótagírás. Kezdetlegessége ellenére is meglehetősen bonyolult; megfejteni nem volt könnyű. Az egyszerű szógyököket lineáris jelekkel jelölik, melyek legjellemzőbben egy mássalhangzó + egy magánhangzóból állnak. A mássalhangzóhoz kötődő magánhangzó (kivételes esetektől eltekintve) rögzített, de hogy éppen milyen, azt az olvasás iránya (a PINSEC-i szövegnél nyíllal jelzem!) dönti el. A rögzített magánhangzók és a viszonylag kevés mássalhangzó kevés "mozgási lehetőséget" biztosít! Ebből következik az ezzel az írással készült szövegek legjellemzőbb tulajdonsága, az ugyanis, hogy a szöveg nyelve ősi HUN nyelv, amely valamikor beszélt nyelv volt, de pl. a PINSEC-i gerendafelirat készítése idejében már anakronizmusnak számított; csak az írástudók értették. Ahhoz, hogy a szöveget meg lehessen érteni, le kell fordítani!

Ez a feladat nagyon nehéz, ugyanis - bármilyen nyelvet veszünk is igénybe a fordításhoz - a mai szavak sérüléseit ki kell javítani; továbbá, a szinoním szavak sokasága miatt nem egy, hanem több olvasat is "helyes"-nek minősül. Az eddigi tapasztalataim szerint az u.n. "szólétra-elv" szerint készített fordítások lényegi mondanivalója nem változik, sőt, azt akarva sem lehet megváltoztatni! A módszer tehát nem "divergál" - ha

helyesen alkalmazzuk.

Az írás "elvét" egyetlen példával szemléltetem. A ligatúra a PHÄESTÖS-i P. 121. sz. agyagtáblán látható:

és az olvasata: GĀ.GĀS.SEEK, azaz a Hódmezővásárhely és Orosháza között lévő kis település: "Kakasszék" neve.

A ligatúrán 3 lineáris jel található:) (olvasata: G + HĀ, a vízszintes olvasási irány miatt); | (olvasata: ŠŠ.EE, a ↓ irányú olvasás miatt) és V = K.

Ha összerakjuk a ligatúrát:

) | (| | V |
G.HĀ.G. | ŠŠ.EE | K |

A 2. "G" fonéma utáni | magánhangzó nincs definiálva. A szöveg kontextusából derül ki/nem derül ki, hogy | = HĀ. A 2. "HĀ" gyök utáni: ŠŠ kettős fonéma megengedetten többféle módon csoportosítható /"vágható" (ne menjünk ebbe bele), pl. így is:

G.HĀ.G.HĀ.Š.ŠŠ.EEK > "Kakas.szék"

A fogalom jelentése ez:

"HĀZĀ.szabad.MĀG.GĀR"

Ennyi bevezetés után lássuk a PINSEC-i gerenda feliratát. Elsőként bemutatom az olvasat és a pacskolat alapján kijavított és ellenőrzött szöveget, melyről a német nyelvészek (hallomásból tudom) több-kevesebb joggal mondták, hogy az épület készí-tési évét vélik benne felismerni; természetesen római számokkal. Milyen kár, hogy nem mutatták meg: hol és milyen római számokat látnak?

A szöveg mondattani jelei (:) három mondatot jelölnek ki. A "fordításból" kitűnik, hogy több, mint három mondatról van szó, de célszerű a szöveget a mondattani jelek szerint tagolni.

Az 1. mondat így szól:

: X X H)

A jobbról balfelé haladó szöveg közvetlen olvasata ez:

HĀG. (JA) | ŠŠ.EE | MAH.HĀ | ŠŠ.EE | ŠŠ.EE | D.EEL. | İ.LEED.HA.HĀ |
HĀD.EEL. | A.LEED | HĀG | HAL.HAL | LĀG. |

A fordítás így szól:

"HĀG. (JA). MĀG. GĀR. 'Ī. (HŪ). HUN. HĀ(t). HALĀL. HAL. EEVĪLĀT'Ī. HADA.
MĀG. GĀR. 'Ī. L'ĪL. 'Ī. (HŪ). HUM. HĀ(nak) WEER'Ī. HĀZĀ(t). 'ŪR. DŪN. G.
(="ördög"). orgyilkos(s). bosszú. HĀBŪRŪ. HĀZĀ. KĀRŪLŪ(nak)
HĀŠŠ. HĀG. GĀR. 'Ī. HĀ. nemes. HĀN. (EE). NEEP(et, a). TŪR. (REE). D. DŪ.
HUŠŠ(it). HĀG. (JA). HALĀL. LAK(a)."

Néhány megjegyzés:

- Nem lehet tudni, vajon a "HUN" és később a "liliom" szavakban van-e "HŪ" gyök;
- Az "EEVILĀT" szó az elemzés során megjelenő {HUN}HĀB.'ĪŠŠ > [ENG]ABYSS = HAL. (EE). V'ĪL. HĀ. L. HĀ. HĀG. (EE) > "alvilág(i)" fogalomból alakul ki;
- A "HŪ. HUR. (R.) EED. 'Ī. 'ĪDŪ. HUN. EEG" az ósi indiai haza megjelölése, benne az "EER. EED. EE. EET", a [LAT] (EE)G. EEN. HĀ. N. EEŠŠ. 'ĪŠŠ > GENESIS szavával, amely (Balaton-) KENEŠ. E településünk nevében maradt fenn. Az eredeti szerkezet többszöri sérülés után vált "ördöggé": > 'ŪR. DŪ. HUN. EEG > > 'URDUNG > "ördög".

A Régi Magyar Glosszárium [4] VRDUNG. HUD-ról:

HŪ. HUR. (R). EED. 'Ī. 'ĪD. HŪ. HUN. EEG. HŪD
HĀŠŠ. EE. ŠŠĀW. 'ĪR

és VRDUNGUM. INCHEN < {...} .DŪ. HUN. EEG. Ū. HUM. EEN. HĀŠŠ. (HĀ).

ŠŠ.'ĪN-ről tud, melyben jól látszik az [ENG]ASSASSIN = "orgyilkos" szó! Az ósi indiai haza sok tekintetben hasonló orgyilkos háborúnak vált áldozatává!

- Úgy gondolom, könnyen kitalálható, hogy az "orgyilkos(s). bosszú. HĀBŪRŪ. HĀZĀ. KĀRŪLŪ" a kétes származású, "frank"-nak nevezett Nagy Károlyt jelöli, akinek ez az ördögi cselekedete Kr.u. 791-re datálva így jelenik meg a Sankt Gallen-i AA (Alemannische Annalen) és GSA (Grössere Sanktgaller Annalen)-ben: "Karolus rex Hunorum regnum vastat", azaz "Nagy Károly király megsemmisíti a hunok birodalmát" (lásd [5], 9. old.). Ez a nép egyszerre volt HU(N), HĀWĀR (>"avar") és MĀG. GĀR (>"magyar"). A következő mondat azt is elárulja, hogy a nép TŪ. HUR. (R). EED. DŪ. HUŠŠ, ha úgy tetszik: "ordosi" eredetű volt: a kínai "Sárga-folyó" nagy kanyarjának területéről vándorolt be a Kárpát-medencébe, kb. Kr.u. 630 után. Azonos László Gyula avar/magyarjaival!

Nézzük a 2. mondatot:

: → |) λ) |) (Δ λ) 2

HAL. EEL. LŪ. HUL. EE. LŪ. GĀL. EE. LĀGŪ. D. EEL. LEED. HA. HĀ. HAL. 'ĀL. :
ĒL. LEE. G. HĀG. HŪ. HUŠ. 'Ī. ŠŠ. EE. HĀG. HAL. 'ĀL. HĀG. (JA) :
MĀG. GĀRŪ. HUŠ. 'Ī. ŠŠ. EE. G. EE. MAH. HĀ. :

A fordítás így szól:

"HAL. élő. MĀG. GĀR. 'Ī. G. EERĀL. 'Ī. (= "király") HAL. 'ĀL. (t) :
JŪD. HĀŠ. HĀZ. I. Š. I. Š. HĀG. (JA). MĀG. GĀR. 'Ī. HĀ (t) :
HAL. 'ĀL. (i). pokol. HĀZ. HĀG. (JA). EE. ŠŠ. EEG. EEL. 'Ī.
NEEP. határát (t). HADŪR. HĀZ. 'Ī. MĀG. GĀR. 'Ī. sereg (et) :
HAL. 'ĀL. HĀG. (JA). MĀG. GĀRŪ. hősi. széké (t). HUL. LŪ. WEER.
HĀZĀ (t). szabad. MĀG. GĀR. 'Ī. HAD (nak) :"

Ismét néhány megjegyzés:

- Meglehetősen rosszul vagyok ellátva avar/magyar forrásokkal, így csak gyanítom, hogy BAJĀN volt az ütközetben elesett magyar király.

Mondtam korábban, hogy az indiai írás mássalhangzó-készlete szegényes volt: biztosan nem volt pl. "R" és "B" fonémája. Ez kényszerítette a szöveg íróját az ősi időkben ismert "szumer" [SUM]LŪ.GĀL = "király" szinoníma használatára.

- Arra lehetne gondolni, hogy a "JŪDĀŠ.HĀZ", az "árulás" keresztény szimbóluma ismeretlen volt Krisztus születése előtt. Ténylegesen a fogalom hihetetlenül ősi! Ugyanez igaz a CHĪMŪ település: "CUENKA" nevében megjelenő "NĀZĀRET" szóra is. A téma részletes megbeszélése keresztény dogmákat sért, ezért azt javasolom, ne foglalkozzunk velük.

A székely néphit szerint a Š.I.Š.HĀG > "sisak" a leggonoszabb gonosz", a:

Š.I.Š.HĀG.HŪ.HUŠŠ.HĀG.HĀ.D.HA. (HĀ) > "sisakos.KATA" szimbóluma. Az eredeti szerkezet az ősi indiai hazáig megy vissza; ezt jelenti:

"I.Š.I.Š.HĀG. (JA). ŠŠĀW'ĪR.HĀZ (at) ; JĀMŪN.HĀ. folyó.HĪD.
EEGĀR. 'Ī. (HĀ-t) "

A PHĀESTŌS-i korongon a "sisak" a 2. szimbólum Jensen [6] összeállításában.

A "MĀG.GĀR.'Ī.HĀ" ősi indiai hazánk egyik neve. A szó kb.

Kr.e. 32.000-ig fennmaradt; a HAT.T.Ī birodalom neve volt, amely Perzsiától (= HĀD.HĀZ.'Ī.ŠŠ.EEM > ĀDZSEM) az Atlanti Óceánig terjedt. Központja valószínűleg a M'INOŠ.'Ī.K('Ī)REET.HA volt. Az írás mássalhangzóknak mutatkozó szegénysége a MĀG.GĀRŪ szó leírására sem alkalmas. A "←)" jelek csak "MAH.HĀG" > "MĀG" gyököt jelölik. Szerencsére ennek a gyöknek a jelentése (v.ö. [ENG]SEED = "mag", "latin" = [LAT] SED = "de") önmagában is "MĀG.GĀR".

A "MAH.HĀ" = "MĀ" az istenek kisázsiai panteonjában megtisztelő helyet foglal el (lásd [7]). Jelentését a "fordításban" megadtam. A HUL.LŪ.WEER = HUL.LŪ.HŪD > "Hold" voltaképpen nem csak egy kisázsiai ósmagyar nép neve ([GER] LUWISCH), nem csak a soproni: "Lóvér(ek)" emlékeztetnek rá, de - igaz, alaposan sérülve - ez a "Hold" magyar szava is! Erre vezethető vissza az általánosan használt hold-szimbólum, zászlókon, pénzvereteken. Így a "HUL.LŪ.WEER.HĀZĀ" helyett "Hold-HĀZĀ(t)" is írhattam volna.

A fogalom elsősorban a kisázsiai: ŠŠ.EET.'Ī.T.HA > "szitty-tya" (jelentése: MĀG.GĀR.(R)EET.TŪ.GĀR.'Ī) népekre jellemző; jelzi, hogy az avar/magyar népben a belsőázsiai HUN.EEN = "HUN'ŌR" összetevő mellett jelentős volt a Kisáziából menekült MĀG.HĀ.GŪR = ŠŠ.EEG.EEL.'Ī.LŪ.WEER.HĀŠŠ.EE.HĀ.M'ĪNŌR (benne: [ENG] 'ASEA.MINOR = "Kisázsia"), azaz MĀGŌR kontingens is. Nyilván ez magyarázza a kisázsiai MAH.HĀ > "MĀ" szerepeltetését is.

A "TŪGĀR.'Ī + MAH.HĀ" együtt: TŪGĀR.(.)MAH.HĀ > "TOGAR MAH", a "szittyta ósatya" nevét szolgáltatja (lásd [8], 6. és 30. old.-k). Jelentése: DŪ.HUŠ.HĀŠŠ.'Ī.ŠŠ.EEG.EEL.'Ī, ahol a DŪ.HUŠ.HĀ > "tusa".

Az "akkád" = [AKK]MĀGĀRŪ szó jelentése: "béketűrő" = [HIND] ŠŠĀWĀR, ahonnan óshazánk egyik jellemző fogalma, a "ŠŠĀWĀR.TŌ.'Ī" származik. Jelentése:

"ŠŠ.EEG.EEL.'Ī.MĀG.GĀR.Ū.WĀR.HĀŠŠ.HĀB'ĪB.EER.'Ī.NEEP.EE.

MĀG.GĀR",

ami "Magyaróvár" városunkra irányítja a figyelmet!

Végül nézzük - a kissé hosszúra sikerült - 4. mondatot:

: 4 D | > { 3 | } | | } } | } | }

Nézzük a latin betűs átírást, először a jelig:

HĪ.D.EEL.LEED.HA.HĀ ŠŠ.EE.HĀ.HAD.EEL.LEED.D.HĀM.EE.ŠŠ.EEG.
 HĀG.HĀ.HAL.EEL.L.EEGEE:ŠŠEE.GEE.TŪ.EE.GĀL.HAL.EE.G.EE:

A szöveg fordítása így szól:

"sujt(á).JŪDĀŠ.HAZ.ĪGĀR.Ī.Ázsia.HAD.élet.TŌ.WĪRĀG.HĀ.(t).
HĀR.Ī.ĪBĀD.HĀZ.Ā.(HŪ).HUN.HĀZ.(Ī).ŠŠĀBĀD.(Ī).
JĀŠŠ.HĀZ.(Ī).MĀG.GĀR.Ī.HĀ(t); HAL.éLő.MĀG.GĀR.órházá.
HĀT.TŪ.EEG.EE.R.Ī.NEEP.HAL.HĀŠŠ.Ī:"

Ismét néhány megjegyzés:

- Megvallom, én az "ĀR.(Ī.Ī.)BĀD.HĀZĀ"-n vagyok megdöbbenve! Ne essék félreértés: a fogalom ősi(!), miként a "hóvirággal" összefüggő: GĀR.Ī.Ī.BĀD > "KĀR.PĀT" szó is, tehát az avar/magyar nép a Kr.u. 895 (896)-os Honfoglalás előtt is használhatta. Erre a lehetőségre Grandpierre K. Endre is utal "Aranykincsek hulltak a Hargitára" c. könyvében. Hogy a HĀR.(Ī.Ī).BĀD.Ī fogalom nem specifikusan a kárpátmedencei magyarokra jellemző, abból is következik, hogy a MĀG.GĀR.EEB > "MAGHREB" országnak minősülő MAROKKÓ szerkezetében is ez a fogalom rejtve jelen van.
- A [GER] EGAL, [SUM] HĒGĀL a Régi Magyar Glosszárium szerint (loc.cit.) "EGERILE" = EGEER.Ī.NEEP, mivel a "HĀT.T.Ī" = [HĀT] LEE,L.Ī szó jelentése: "nép".
- A HALĀŠŠ.Ī ősi fogalom, jelentése: "Ázsia.HĀR.PĀD.HĀZ. HĀG.GĀR.JĀŠŠĀG", de szeretném hangsúlyozni: a fogalom a haza elhagyása után alakult ki, így az őshazában nem volt: ĀR.BĀD.HĀZĪ.dinasztia!

A szöveg olvasata így folytatódik:

HĀG.(JA).EEG.EE.TŪ;GŪ;MAH.HĀ;ŠŠ.EE;G;HĀGŪ;ŠŠ.EE;HĀG;
MAH.HĀ;ŠŠ.EE;ŠŠ.EE;L'IL;HĀM.EE.(HĀ);

A szöveg fordítása a következő:

"HĀG.(JA).PEŠ.TĪŠ.HADŪR.Ī.MĀG.GĀR.Ī.HĀ.HAD.JĀŠŠ.HĀZ(át);
WEER.Ī.széké(t)(és)NEEP(ét).MĀG.GĀR(Ū).ŠŠĀWĪR.hatalom.
HĀZ(ának);sujt(á).tűz-vihar.HĀWĀR.Ī.HĀ(t);"

Ide is kívánczik néhány megjegyzés:

- A tömérdek temetetlen halott mindig kiváltja a pestis-járványt. Ez magyarázhatja, hogy az avar kincsek összegyűjtése után (általólag 30 szekérre valót gyűjtöttek össze!) Nagy Károly csapatai elhagyták az országot. (A kincsek között ott volt az avar

királyok [később, II. Szilveszter pápa jóvoltából: Szent István] koronája is. Hogy a történet még "szebb" legyen, a közelmúltban megtudhattuk [lásd "Magyar Nemzet", 1994. aug. 25.], hogy az "ördögi KÄRÜLÜ"-t evvel a koronával koronázta meg III. Leo pápa 800-ban!)

Sajnos a szövegből nem derül ki, hol volt az avar/magyar nép "széke"? Sokat töprengtem ezen, és arra a következtetésre kellett jutnom, hogy ez a település Székesfehérvár volt. A név ősi avar/magyar időkben ez volt:

ŠŠ.EEG.EE.ŠŠĀ.B.Ī.BEER.HŪ.WĀR = "széke.szabír.hóvár"

Ki tudja miért, így rövidült:

SZÉKE Š. .FEHÉR. .VĀR

azaz a "szabír" szó Š fonémáját a ŠŠEEG > "szék" szóhoz illesztették, a "ŠŠĀB.Ī" és a "HŪ" gyököket elhagyták. Magyaróvár "jobban járt", ennél csak a HŪ > HŐ > Ő szórövidülés figyelhető meg.

Ez a tény magyarázza Székesfehérvár fontosságát, azt a tényt is, hogy az árpádházi királyok hosszú időn át ide temetkeztek.

Aki figyelmesen végignézi ezt a nyelvemléket, bizonyára egyetért velem abban, nagy hibát követett el a magyar történettudomány, hogy évtizedeken át figyelmen kívül hagyta László Gyula fejtegetéseit az avar/magyarokról! Az "ĀGĀR.EEN.Ī" nép, a Honfoglalás magyarjai egy, már kb. 160 éve fennálló "magyariz" népét találták itt, annak a történelmét folytatták mind a mai napig. Ha ehhez hozzávesszük azt, hogy Heltai Gáspár krónikája szerint (lásd [9], 55.old.) a HUN Attila zászlóin "aranykoronás keselű van megírván", ezt a kb. 160 évet további kb. 260 évvel megtoldhatjuk, ugyanis a "keselű" szó jelentése ez: "MĀG.GĀR.EEN". Hadd tegyem hozzá: a "kondorkeselyű" (a "kerencsensúlyom" mellett) azonos a magyarok TURUL-madarával!

Hadd reméljük, hogy egyszer majd fény derül ősi történelmünk eddig ismeretlen részleteire is!

Irodalom

- [1] Ligeti Lajos: "A magyarság őstörténete", (Franklin Társulat, Bp., 1943), 174. old.
- [2] J.Friedrich: "Kleinasiatische Sprachdenkmaler" (Walter de Gruyter, Berlin, 1932) 145.old.
- [3] "Baal és Anat", ugariti eposzok (Helikon, Bp., 1986), 69. old.
- [4] Régi Magyar Glosszárium (Akadémiai Kiadó, Bp., 1984).
- [5] J. Duft - T.M.-Sipos: "Die Ungarn in Sankt Gallen" (Kommissionsverlag, St. Gallen, 1992), 9.old.
- [6] H. Jensen: "Die Schrift" (VEB Deutscher Verlag, Berlin, 1969).
- [7] X.S.Thani Nayagam: "Tamil Culture and Civilization", (Asia Publ. House, Bombay, 1970), 26. old.

- [8] Kohn Sámuel: "Héber kútforrások és adatok Magyarország történetéhez", (Akadémiai Kiadó, Bp., 1881), 6. és 30. old.-k.
- [9] Heltai Gáspár: "Krónika a magyarok dolgairól", 55. old.